

SEURAFOORUMI

Hyvät toimintatavat yhdistyksissä

27.10.2021

Seurafoorumin aiheet

- SAGI toteutti syksyllä 2021 kyselyn, jonka vastauksien perusteella huomattiin seuraavien aiheiden aiheuttavan pohdintaa useammassa seurassa:
 1. valmennusryhmiin valinnat
 2. valmentajien palkitseminen ja seuravalmentajien arvostus
 3. seuratoimijoiden motivointi
- Seurafoorumin tarkoituksena oli tuoda seuratoimijat yhteen keskustelemaan, oppimaan uutta ja jakamaan kokemuksiaan muille
- Seurafoorumiin oli 22 ilmoittautunutta yhteensä 19 eri seurasta ympäri Suomen
- Osallistujat toimivat seuroissa mm. seuraavissa rooleissa:
 - puheenjohtaja
 - hallituksen jäsen
 - koulutustoimikunnan jäsen
 - agilityjaoston vetäjä
 - valmentaja
 - johtokunnan jäsen
 - kilpailutoimikunnan vetäjä

Ideana hyvien
toimintatapojen
jakaminen
seurojen välillä

Valmennusryhmiin valinnat

Keskustelun tueksi esitettiin seuraavat kysymykset:

- Miten valitaan viikkoryhmät?
- Minkälaisia valmennusryhmien konsepteja on?
- Miten ryhmät jaetaan (taso, aikatoiveet, ikä, koiran koko)?
- Onko seuralla lisenssivaatimuksia?
- Miten taataan valmennuspaikka aktiivisille kilpailijoille?

Valmennusryhmiin valinnat

Seurojen yleinen käytäntö on, että ryhmäpaikat valmennusryhmiin jaetaan talkooaktiivisuuden perusteella. Aktiivisuus omassa seurassa vaikuttaa myös valmennusryhmiin pääsyyn antaen etusijan. Toisissa seuroissa kaikki pääsevät ryhmiin, kun taas toisissa seuroissa kaikille ei voida taata ryhmäpaikkaa, vaikka siihen pyritään. Pohjoisemmassa Suomessa ei järjestetä viikkoryhmiä lainkaan, vaan neuvotaan toinen toistaan.

Usein ryhmät pyritään jakamaan tason mukaan, mutta tämä ei aina ole syystä tai toisesta mahdollista.

Yleisesti kuitenkin pyritään saman tasoisiin ryhmäläisiin, sillä tämän todettiin useammassa seurassa olevan ihannetavoite koirakoiden kehittymisen vuoksi. Yleisesti isommissa seuroissa koettiin haasteeksi rajoitettu aika vuokrahallissa, jolloin treenaamiseen käytettävä aika on rajattua. Myöskin kouluttajien määrä nousi haasteeksi useammalla seuralla.

Valmennusryhmiin valinnat

Toimintatapoja on yhtä monia kuin on seurojakin! Tässä joitain esimerkkejä:

- Jakaa tasovalinnat alkeisiin, alkeisjatkoon, mölleihin ja kisaaviin
- Jakaa ryhmät erilaisten tavoitteiden perusteella
- Viikkoryhmät jaetaan jäsenten tarpeiden mukaan
- Järjestetään erilliset valmennusryhmät ulkopuolisen valmentajan ohjauksessa
- Eri hinnat sen mukaan, onko valmentaja kaupallinen/ulkopuolinen/ammattivalmentaja vai seuran oma valmentaja
- Koulutustoimikunta luo lukujärjestyksen sen mukaan, miten valmentajille sopii vetää valmennuksia, jonka jälkeen näihin voi hakea
- Valmentaja saa vaikuttaa millaista ja minkä tasoista ryhmää haluaa ohjata

Valmentajien palkitseminen ja seuravalmentajien arvostus

Keskustelun tueksi esitettiin seuraavat kysymykset:

- Miten taataan valmennuksen laatu?
- Kaupallisuus vs. seuratoiminta
- Minkälaisia verottomia kannustimia on?
- Miten varmistetaan lajin pysyminen edullisena?
- Mitkä palkitsemis- ja kiittämiskeinot on hyväksi havaittuja?
- Miten motivoidaan harrastajia valmentamaan agilityä vapaaehtoisena?
- Miten tuetaan valmentajien koulutusta?

Valmentajien palkitseminen ja seuravalmentajien arvostus

Yleisesti seurat tarjoavat valmentajilleen joko nimellisiä tai rahallisia etuja sen mukaan, kuinka paljon he valmentavat. Seurat tukevat valmentajiensa kehitystä ja kannustavat kouluttautumaan, jotta valmennus säilyy laadukkaana. Seurat pyrkivät kiittämään valmennuksesta verovapain kannustimin, mutta osalla seuroista on käytössään myös kilometrikorvaukset. Valmentajille asetetaan usein etusija koulutuksiin ja pienemmät talkoovelvoitteet.

Haasteeksi koettiin se, että verovapaasti maksettavien korvausten summa on pieni, ja osa valmentajista siirtyy yksityiselle sektorille. Tähän liittyvä toinen haaste on, että seuravalmentajia ei arvosteta kaikkialla yhtä paljon kuin yksityisiä toimijoita seuravalmentajien mittavasta osaamisesta ja kouluttautumisesta huolimatta. Monilajiseuroissa koettiin ongelmana se, että agilityn suurella rahaliikenteellä kustannetaan hallin ylläpito, mutta vaikutusmahdollisuudet seurassa on silti rajallisia. Koettiin, että muissa lajeissa on vahvempi talkoohenki, mikä estää myös agilityvalmentajille vapaaehtoistyöstään korvausten maksun.

Valmentajien palkitseminen ja seuravalmentajien arvostus

Toimintatapoja on yhtä monia kuin on seurojakin! Tässä joitain esimerkkejä:

- Maksetaan valmentajille veroton korvaus, jonka suuruudeksi on määritelty max. 50 €/ 4 kk
- Maksetaan kilometrikorvaukset koulutuskerroista, joka ilmoitetaan tulorekisteriin
 - osalla käytössä kattona ryhmäpaikan hinta
- Valmentaja voi kerryttää jokaisesta koulutuskerrastaan itselleen ns. koulutusrahaa, jonka saa käyttää ulkopuolisen valmentajan treeneihin, joista tieto siirtyy eteenpäin valmennettaville
- Annetaan valmentajille etusija ja halvemmat hinnat ryhmäpaikkaan
- Vuoden koulutusohjaajapalkinnon jakaminen
- Ilmainen/halvempi kausikortti tai vapaatreenioikeus koulutushallille
- Valmentajilla pienempi talkoovelvoite
- Järjestetään yhteisiä tapahtumia aktiiveille ja seuratoimijoille
- Seura tukee rahallisesti AVA-, VKT-, ja ratamestarikoulutuksia valmentajille
- Järjestetään valmentajille ulkopuolisten valmentajien kursseja
 - Yksittäisten koulutusten hinnat edullisempia valmentajille
- Edullisemmat hinnat seuran järjestämille luennoille
- Seura kustantaa valmentajilleen edustusasun (max. 100 €/vuosi)
- Seura myöntää edeltävän vuoden valmentajille kiitoslahjan (100 € arvo), joka tulee käyttää lajikoulutukseen

Seuratoimijoiden motivointi

Keskustelun tueksi esitettiin seuraavat kysymykset:

- Mikä motivoi talkoisiin?
- Miten jäsenet saadaan sitoutettua seuran kehittämiseen?
- Miten hallitushommista saadaan kiinnostavia?
- Miten huolehditaan seuratoimijoiden jaksamisesta?
- Miten ylläpidetään yhteishenkeä?
- Mikä motivoi kouluttautumaan ja toimimaan vastaavana koetoimitsijana?
- Miten monilajiseura vaikuttaa toimintaan?

Seuratoimijoiden motivointi

Keskustelussa tuli ilmi, että suuri osa tekee tehtäviä seuran eteen ns. rakkaudesta lajiin, mutta heitä kuitenkin yritetään kiittää ja motivoida. Suuren joukon motivoiminen ja talkoohengen löytäminen on välillä hankalaa, mutta siihenkin saatiin hyväksi havaittuja tapoja listattua. Seuratoiminnan kehittämisessä kannattaisi aina pitää mielessä seuran jäsenet, joita varten toimintaa tehdään. Tärkeänä pidettiin, että tehtävät jakautuisivat tasaisesti, jotta kenellekään ei tule liian suurta työtaakkaa. Joissain seuroissa tehtävät on pakkautuneet muutamalle ihmiselle, ja uusia potentiaalisia toimijoita on vaikea saada. Tärkeintä on, että muistetaan kiittää jokaista aktiivista toimijaa heidän antamastaan panoksesta, sillä jokainen panos on tärkeä.

Seuratoimijoiden motivointi

Toimintatapoja on yhtä monia kuin on seurojakin! Tässä joitain esimerkkejä:

- Seuran edustajat arvokisoissa saavat pisteitä (talkoopisteisiin verrattavia)
- Seuran vuosikokouksiin osallistumisesta jaetaan talkoopisteitä
- Kokouksissa on hyvät tarjoilut, jotta mahdollisimman moni osallistuu
- Kisatalkoissa on hyvää ruokaa ja juomaa tarjolla
- Seuratoimijoita kiitetään henkilökohtaisesti
- Mahdollisuus vaikuttaa konkreettisesti seuran toimintaan koetaan motivoivaksi
- Korvataan jäsenten kouluttautuminen (VKT, ratamestari ym.)
- Pidetään huolta hallituslaisten jaksamisesta jakamalla tehtäviä jaostoille
- Suuremmilla seuroilla on hallitus ja jaostot erikseen, jolloin kuorma jakautuu tasaisemmin
- Vastuutehtävillä voi kuitata talkoovelvoitteen
- Talkoovelvoitteen myötä ihmiset saadaan osallistumaan talkoisiin

Kiitos!

